

Vaivara Kaja

Nr. 7

August 2013

Ida-Virumaa „Kogukonna pärl“ on Kersti ja Aare Objarteli perekond

Regionaalminister Siim Valmar Kiisler ja Eesti külaliikumine Kodukant külastasid Objartelite peret 13. augustil, et üle anda konkursi tunnusmeene, milleks on Rõuge sepa Peeter Reemanni sepistatud pärlkarp. Ule Eesti esitati konkursile ligi 100 kandidaati, kelle seast tunnustatakse igas maakonnas ühte perekonda. Eesti Külaliikumise Kodukant tegevjuht Kaie Toobal ütles, et teist aastat toimuva konkursiga „Kogukonna pärl“ soovivad korraldajad tunnustada kogukonna arengusse vabatahtlikult panustavaid perekondi. „Küla väärtuseks on inimesed, kes oma heade mõtete, sihivärrase tegutsemise ja oskusega kaasata inimesi, kujundavad elu külas elamisväärtuseks.“ rääkis Toobal, lisades, et Kersti ja Aare Objarteli perekond pälvis tunnustuse külaseltsi eestvedamise ja kohaliku kultuurielu edendamise eest.

Vaivara inimesed teavad, et Kersti ja Aare on koos poegade Andriase ja Oliveriga aktiivselt panustanud Vaivara laulu- ja mänguseltsi Vikerkaar tegevusse ning Sõtke külaseltsi tegemistesse. Külaselts on taotlenud rahastuse ja koostanud Vaivara küla laste mänguväljaku detailplaneeringu ning saanud positiivse rahastamisotsuse mänguväljaku ehitamiseks Leader programmi toel. Alates 1998. aastast on selts vallalastele korraldanud ka ekskursioone Eesti teistesse piirkondadesse. Hetkel on käsil Sõtke jõe äärde puhkeala loomine, mille jaoks on rajatud ujusild ning ostetud kanuud.

„Olete kogukonna heaks andnud palju oma aega, jõudu ja energiat. See oleks mõeldamatu ilma teiste pereliikmete heakskiidu ja toetuseta.“ rääkis regionaalminister Siim Valmar Kiisler, tuues esile

Objartelite peres valitsevat üksmeelt kõigis tegevustes ja arusaamas, et tegeletakse õige ja vajaliku asjaga.

Ida-Viru maavanema Andres Noormägi sõnul on tal olnud au viimased paar aastat olla maaelu arendamise juures. „Perekond Objarteli nimi on kõlanud seal tihti.“ kinnitas maavanem, nimetades

Perekond Objartel koos regionaalministri Siim Valmar Kiisleri ja teiste külalistega. Foto: ALAR TASA

Objartelite tähtsaks omaduseks oskust ja tahet seista enda ja oma ideede eest. „Olge sama tublid edasi.“ soovis ta, andes Ida-Viru maavalitsuse poolt üle laumängude komplekti, millega on tore aega veeta nii pere, kui ka sõprade ringis.

Vaivara vallavanem Heiki Luts ütles, et ei kujuta ette, kust võtab nüüdseks „Kogukonna pärl“ tiitlit kandev pere kõigiks tegemisteks energiat ja et tema arvates jõudis tunnustus just

õigesse majja. „Kui 90ndatel aastatel piirdus selle pere tegevus eelkõige oma külaga, siis nüüdseks hõlmavad erinevad projektid juba kogu valda, tuues rõõmu ka kaugemate külade elanikele.“ kiitis vallavanem, lisades, et vanemad pereliikmed on vallaelu arendamisel tublisti abiks ka vallavolikogus ja vallavalitsuses.

Vaivara vallavolikogu esimees Veikko Luhala kinnitas, et kõik mida Objartelid teevad, teevad nad kogu südamest, seistes alati julgelt oma seisukohtade eest.

Kersti Objarteli sõnul ei suutnud nad oma pere tunnustamise uudist kuuldes kõrvu uskuda, kuna ümberringi on palju teisi tublised peresid. „Aga noh, et me seekord selle saime, siis eks me proovime selle tunnustuse vääriks olla ka edaspidi.“ lubas Objartelite pereema.

Pereisa Aare Objartel lisas, et kui siiani on tegeletud rohkem lastega, siis nüüd on nende huviorbiidis eakamad inimesed. „Nüüd on vallas olemas väga head lastega tegelevad spetsialistid ja meie roll pole seal enam vajalik. Püüame nüüd pensionäridele aidata nende vaba aega huvitavamalt sisustada, seda just raha leidmise poole pealt. Ülejäänuga saavad nad ise väga hästi hakkama.“ Erinevaid projekte kirjutab Aare aastas tavaliselt seitse-kaheksa ja umbes pooltele on ta ka rahastuse saanud.

Palju õnne ja jõudu ning jaksu ka edaspidiseks!

ALAR TASA

<http://album.vaivaravald.ee> > Sündmused

IRINA KLISHINA

Tipuvallad kohtusid taas Mõnistes

Neli aastat tipuvaldade kohtumisi on jõudnud sinnamaale, et ring on saanud täis ning kokkusaamise korraldajaks taas tipuvaldade liikumise algataja Mõniste vald.

Augustikuu esimesel nädalavahetusel asuski bussitais isetegevuse ja kultuurikorraldusega seotud inimesi taas teele, et kohtuda Eestimaa lõunatipu valde kui uute sõpradega.

Teel Mõnistesse tegime peatuse Maanteemuuseumis, kus uurisime Eestimaa teede ja sõidukite ajaloo seotud väljapanekut. Algul plaanitud tunnist jäi väljapaneku uudistamisel vähekski, ning kui takka poleks kiirustanud vajadus Mõnistes õigel ajal kohal olla, poleks vist kahestki tunnist piisanud. Krabi külateatri võrukeelne etendus „Massu massmise mass“

(Mitu vaivaralast selle pealkirja küll eesti keelde tõlkida mõistab?) oli aga välja kuulutatud ja õigel ajal me võrukeelse etenduse nautimiseks ka kohal olime.

Laupäevaks oli kokkusaamise korraldaja Katrin Roop koos meeskonnaga planeerinud tõelise maraton- tegevuskava. Kompvekiks oli ekskursioon Mõniste lõunanaabrite, Lätimaa omavalitsuste Ape ja Aluksne pagastitesse. Jään siinkohal kimpu läti keelse pagasti eesti keelde tõlkimisega- see on hiljutise haldusreformi järel loodud uue haldusüksuse nimetus, mis suurem kui endised vallad, aga väiksem kui maakonnad. Lätlasi endid uus halduskorraldus väidetavalt just õnnelikumaks ei ole teinud, aga... kes neilt küsis. Igatahes elavad Ape ja Aluksne armsates,

turvalistes ja lilleaedadesse uppuvates kodudes tänaseks peamiselt vanavanemad, kes oma lapsi nädalavahetustel Skandinaaviamaadest töölt koju ootavad ja vahel ka lapselapsi kohapeal kasvatavad- ikka selleks, et needki kooli lõpuaktuse järel sinnasamma Skandinaaviamaadesse tööd otsima saata...

Meie külaskäigu ajal ei paistnud piirkonna hääbumine küll nii valusalt silma, sest käsil oli üks aasta rahvarohkemaid sündmusi- Aluksne linna päevad, mil iga Aluksne juurtega pere ikka kodukanti tuleb, et läbi astuda laadalt, kontserdilt

või lihtsalt vanade sõpradega kokku saada. Kauplesime meiega Aluksne laadal ning ladusime Vaivara külmakapid täis seda kõige ehtsamat Läti sõira ning riulid Läti savinõusid.

Pärastlõunal oli tipuvaldade liikumise üks kaaskorraldajaid, Murtud Rukkilille Ühing Enno Uibo juhtimisel, korraldanud kokkusaamise Hävinud Eesti Kodu lõunatipu mälestusmärgi juures. Kuulasime ettekandeid, kus loeti sõnades ja okupatsioonides kannatanud inimeste kirju ja meenutati raskemaid aegu, kuid kokkusaamine lõppes hoopis helgemates toonides. Kokkutulnud osapooled, kellest Eestimaa põhjatippu esindas seekord Viimsi- Prangli asemel Eestimaa mandriosa põhjapoolseim omavalitsus Kuusalu vald, istutasid mälestuskompleksi oma kodukandist toodud puu, milleks meie olime valinud Pargimäel sirgunud tillukese pärna. Loodame, et lõunatipu mullas juurdub ja koduneb pärnapuu, mis sündinud Eestimaa mehemeelt sümboliseerivates Sinimägedes, kuid Eesti rahvatraditsiooni kohaselt peaks olema hoopis puu, milles leiavad asupaiga tütarlaste hinged.

Õhtusel simmanil leidis igati endale meelepärast tegevust, kuid sära ja särtsu aitasid lisada tipuvaldade kokkutuleku üheks kaubamärgiks saanud Olgina rahvamaja köhutantsijad. Kohapeal improviseeritud ühine tantsutund pani nii mõnegi osaleja otsustama, et aeg on isegi selle vahva huvialaga tegelema hakata. Viimasel hommikul jagunesid osalejad

Fotomälestus lõunatipu juures.

huvigruppideks. Kes soovis, võis minna jalgsimatkale Eestimaa lõunatippu, bussireisile Mõniste vallas või hoopis käsitöötubades nikerdada. Lõunapikniku järel saabus aga aeg hüvasti jätta. Tagasiteel tegime peatuse Eestimaa ühes uemas, jääaja muuseumis Äksis.

Kuidas tipuvaldade koostöö edasi kulgeb ning kes võtab enda korraldada järgmise ürituse, selle üle arutleme loodetavasti sügisel uue aasta tööplaan tehes.

Seni aga vaivaralaste nimel suur tänu teile toredate päevade eest, Kuusalu tantsurahvas, Murtud Rukkilille Ühing, MTÜ Ääremaa Noored ja muidugi ürituse peakorraldaja Katrin Roop.

KAI KIIVER

Vaivara Huvikeskuse juhataja

<http://album.vaivaravald.ee> > Külaskäigud

Sõna on lauljatel. Foto: 2x IRINA KLISHINA

ÕNNITLEME VANEMAI

TIMUR ZAITSEVI
KELLI MAKSIMOV
ARTJOM MIHHELSONI
KIRILL KODEYKINI
NIKITA SEREBROVI

SÜNNI PUHUL

ÕNNITLEME EAKAID SÜNNIPÄEVALAPSI

95 JELENA LOTINA	24.07.1918	Olgina alevik
90 MARIA MAKARUK	05.07.1923	Kudruküla
90 ZINAIDA KOTOVA	03.08.1923	Olgina alevik
90 ARMILDE KEEPARD	20.08.1923	Perjatsi küla
85 MEEDY HIIELO	24.08.1928	Perjatsi küla
80 ALEXEY FEFELOV	15.07.1933	Hundinurga küla

80 PJOTR BOGDANOV	15.08.1933	Laagna küla
80 HELJO-HELBE REMMEL	15.08.1933	Kudruküla
75 OLGA AKKUZINA	16.07.1938	Sinimäe alevik
75 NIKOLAY BOLSHAKOV	23.07.1938	Soldina küla
70 LIIDIA MALITSKAJA	19.07.1943	Sinimäe alevik
70 LILIYA MUSTONEN	14.08.1943	Sinimäe alevik
70 ALEXEY MALITSKIY	31.08.1943	Sinimäe alevik

Malevlaste mõtted õpilasmalevast

Mis mulle meeldis õpilasmalevas?

Kättrin Jaakson: Mulle meeldis õpilasmalevas kõige rohkem see, et sai suhelda täiesti võõraste ja uute noortega.
Tom Maksimov: Mulle meeldis õpilasmalevas see, et sai tööd teha ja palka.
Linda Emilie Teetlok: Õpilasmalevas meeldis mulle kõige rohkem: hea toit, hea seltskond ning kuidugi parimad juhendajad.

Valeriya Badanina: Need kümme päeva on minu elus unustamatud. Me tegime tööd ja lõbutseime. Pärast iga tööpäeva ootasid meid mitmesugused tegevused. Varem pole ma sellistes ettevõtmistes osalenud ja see laager oli mul esimene. Meie töögrupi suurus oli 15 inimest ja nii on palju parem tööd teha kui üksinda omaette. Kui koos tööd teha, möödub aeg märkamatu ja neli tundi tööd kestis nagu 10 minutit. Laagri jooksul oli ka palju naljakaid momente, kuid eriti jääb meelde, kuidas Vitja ja Ilja mängisid luudadel nagu elektrikitarridel. Ja kuidugi oli kõige huvitavam ise filmi teha, sest peaaegu iga lõiku tuli uuesti filmida, kuid tulemuseks saime hea filmi, sellest, kuidas me õpilasmalevas käisime. Õpilasmalev õnnestus 100%, sest meil olid kõige paremad kasvatajad ja kõige sõbralikumad lapsed!

Karina Puškarjova: Need olid kaks suurepäraseks nädalaks toredate eakaaslaste ja juhendajate seltsis. Tänu õpilasmalevale saime me mitte ainult vajalikke kogemusi, vaid ka uusi tutvusi ja teadmisi naaberomavalitsuste lastest. Tegime palju väljasõite, mis meile väga meeldisid: iga päev oli sisustatud erinevate põnevate üritustega ja kuna iga päev viis meid uude keskkonda, järgmisesse linna, siis oli see kahekordselt huvitav.

Miks kandideerida järgmisel aastal õpilasmalevasse?

Kättrin Jaakson: Järgmisel aastal peaks malevasse kandideerima, sest malev on suurepärase võimaluse taskuraha teenimiseks ja uute tutvuste saamiseks.

Tom Maksimov: Järgmisel aastal peaks malevasse kandideerima, sest seal saab raha teenida.

Linda Emilie Teetlok: Järgmisel aastal peaks malevasse kandideerima just sellepärast, et malev on parim koht, kus suve veeta ning igav seal juba ei hakka.

Valeriya Badanina: Järgmisel aastal peaks malevasse kandideerima, sest seal saab töötada, lõbutseada ja leida uusi sõpru.

Karina Puškarjova: Tahame tänada kõiki neid, tänu kellele saime viibida õpilasmalevas, sest see aeg oli tõesti teguderohke ja lõbus ja väga tahaks näha kõiki ka järgmisel aastal, et olla taas koos samas toredas seltskonnas.

Aitäh, Inna, et oled meil olemas!

Inna Frolkova on Vaivara Lasteaias töötanud kokku 40 aastat.

Oleme väga õnnelikud, et meie kollektiivis on nii imeline inimene ning tunneme tema üle uhkust.

Inna on suurepärase kogemustega pedagoog, kes leiab iga lapsega ühise keele, alati on tal naeratus näol, mis kiirgab soojust ja positiivsust.

Kindlasti ei saa mainimata jätta lahkust ja sõbralikkust, mis on väga olulised isikuomadused just lastega töötamisel. Lapsed teavad, et Innaga on hea ja turvaline olla.

Inna, suur, suur aitäh sulle, et oled meil olemas! Me armastame sind väga ja soovime kõikide sinu unistuste ja ettevõtmiste täitumist.

VAIVARA LASTEAIJA KOLLEKTIIV

Kuidas Alutaguse ÕMi Vaivara rühm malevas käis

2013. aasta malevasuvi on nüüdseks saanud ajalooks ja seega on aeg jagada muljeid ka teistega. Kaks nädalat oli täis tösist töötegemist, uusi tutvusi, vahvaid pidusid ja huvitavaid ekskursioone. Järgnevalt kõigest täpsemalt.

Maleva peamine osa on loomulikult töö. Esimestel päevadel said parema väljanägemise Peeterristi kalmistu ja Sinimäe vana kalmistu.

Peeterristil riisuti teid ja tehti korda kabeli ümbrus, Sinimäel puhastati kirikukivi ümbrus rohust ja okstest. Seejärel ootas malevasi ees eriti põnev töö, nimelt puhastati kolm päeva parun Korffi ajast säilinud Narva maantele viivat munakiviteed. Kuna see oli eriti vastutustärgas töö, siis juhendas noori Vaivara Sinimägede muuseumi töötaja Sven Udam, kes laendas samal ajal ka töötegijate ajalooteadmisi.

Teisel nädalal tehti korda Udria dessandi mälestusmärgi ümbrus. Kõige raskem töö ehk Sinimäe staadioni korrastamine oli jäetud viimaseks. Vaatamata suurele väsimusele suutsid kõik end ka viimastel päevadel motiveerida, et korralikult ning virisemata tööd teha, kindlasti oli selles abi kaaslaste toetusest ning õigel ajal visatud toredast naljast.

Kuid ega malev ei ole ainult töötegmine, eriti kui tegemist on kuue valla ühismalevaga. Iga vald sai ülesandeks korraldada ühe ühisürituse. Jõhvis toimus pidulik avamine, mille käigus said noored vallavanemate poolt malevlasteks ristitud, samuti tuli neil anda kelmikas vanne. Vaivara rühm viis kaaslaste seiklema Sinimägedesse. Seiklemine tähendas matkamist, vaatetornist laskumist ja paintballi lahingut. Koos liisaku rühmaga peeti maha korralik sünnipäevapidu Peipsi rannas, mis sisaldas kuidugi vahvaid mängu rannas ja ülisuurt torti, millest jagus üle 130le külalisele. Mäetaguse noored kutsusid kaaslasti etnosussi keerutama oma värskest renoveeritud rahvamaja. Meie füüsilise vormi eest kandsid hoolt toilakad, kes korraldasid spordipäeva, mille käigus sai esmalt tegelda aeroobikaga ja seejärel orienteeruda Toila Oru pargis.

Malevasuve avamine Jõhvi keskväljakul.

Seejärel jäi üle ainult malevasuvi glamuurse lõpupeoga Kurtna noortekeskuses lõpetada. Filmigaalal valiti parim film teemal „Kuidas me malevas käisime“. Esimene Ömmikas läks õudusfilmist Illuka rühmale.

Iga rühm pidi enne pidu valima parima malevlase, kelleks Vaivara rühmas osutus konkurentsitud Ilja Ussov. Ilja paistis silma igas valdkonnas - nii hoogsalt tööd tehes kui ka vaba aja tegevustes eestvedajana. Tema ja Viktori poolt esitatud kobraste tantsuga võitsid nad kõigi Alutaguse malevlaste südamed. Väga tasavägiselt võitluses parima Alutaguse malevlase tiitlile, sai selle omanikuks staazikas Mäetaguse malevlane Aron-Antti Vaino. Meie Ilja saavutas tubli teise koha, aga kindlasti saab ta oma võimaluse veel järgmistel aastatel, kui ta on juba kogenud malevlane.

Munakivitee puhastamine oli üks põnevamaid töid.

Foto: 2x Erakogu

Vaivara malevlased valisid rühma parimaks kasvatajaks Anne Ternor-Boiko, kes on kindlasti andnud ka kõige suurema panuse maleva korraldamiseks.

Vaivara rühma kaks malevanädalat olid väga tegusad, nii et keeruline oli leida aega koduste tööde ettevalmistamiseks, sest ühisüritustest vaba aja sisustasid ekskursioonid Kohtla

Mõni sõna Utria pargist

(August Martin. „Koduradel“ 14. oktoobril 1962. aastal)

Kui sõita läbi Utria küla Narva-Jõesuu teed mööda Meriküla poole, varjab põhjas vaadet merele kõrge metsaviir. See on kuulus Utria park, mis kunagi enne Esimest maailmasõda oli väga kaunis.

Utria park on tüüpiline kapitalismiõis selle hoogsa arenemise ajast meie maal möödunud sajandi teisel poolel. Selle rajajaks oli rikas mees Kotšnev, kelle nime järgi seda parki ka aastakümneid kutsuti Kotšnevi (kohapeal eesti hääldamisele mugavdatult Katsinovi) pargiks. Just selle mehe kujunemine võimsaks kapitalistiksi on omaette huvitav lugu ning iseloomulik sellele ajastule.

Kotšnev oli hariduseta vene külamees Narva jõe üleimjooksult, aga nupukas ning ettevõtlik. Kogunud suure hoolega veidi raha, ostis ta vene mõisnikult tüki metsa, palkas oma ja naaberküla noormebed töölisteks, varustas neid jalatsite, rõivaste ning lihtsa toiduga, maksis veidi ka palka ja töötas nendega selle metsa üles ning parvetas jõge mööda Jõesuuba.

Siin oli ta hankinud Narva linnalt jõekalda maid, kuhu asutas saeveski. Inglise maalt, Taanist, Hollandist ja Saksamaalt, kus oli suur nõudmine ehitusmaterjali järele, tulid laevad ja vedasid seda tuhandeid standardeid Narva-Jõesuust. Vahekasud olid hiiglasuured. Kotšnevi rikkus tõusis, ettevõtte laienes. Poolmuidu saadud mets ja tööjõud ning välismaa firmadelt saadav kõrge hind andsid kapitali juurde.

Sajandi lõpupeole oli tal Jõesuus peale saeveski juba ka vineerivabrik ning jõge ja merd kündsid ilusad Rootsist ostetud reisilaevad, mis vedasid suvitajaid Narva ja Jõesuu vahel ning vedurlaevad metsamaterjalide ja muude kaupade veoks.

Abiellus Kotšnev haritud naisega. See oskas tahumatu talumehe rikkusele anda kultuursemad jooned. Kotšnevi algatusel töötas Jõesuus vene ministeeriumikool, mille jaoks ta oli ehitanud suure hoone, sest ta rohkete tööliskond vajas lastele haridust; ta ettevõtete suurust ja soliidust ilmestas kahekorruseline uhke kontori- ning eluhoone, mis on püsinud tänini, andes nüüd ruumi erihäiglele.

Oma naise nõuandel ostis Kotšnev Utrias kaks rannikutalu ja lisaks mereäärseid alasid teistelt taludelt, meelitades talumehi oma kohti või nende osi müüma, pakkudes tiinu eest ebatavaliselt kõrget hinda: 500 ja enam kuldrubla. Ostetud rannikuäärse osa tubli kilomeetri pikkuselt kujundas see tõusik toredaks pargiks, mille keskele jäi ka üksikuid põllutükke. Muud põllumajanduslikud alad koos pargiga moodustasid väikese mõnekümnehektarilise mõisa, mille jaoks ehitati moodsad majandushooned ning palgati tööjuhataja, aednik ja töölised. Kõigesse sellesse mahutati küllaltki suuri kapitale, sest paessesse pinda tuli puude

On augustikuu...

Ei taha nagu hästi uskuda, et sügis juba ukse ees on. Ilmataat on sel suvel meid hellitanud ja nii on tekkinudki tunne, et kõik see kestab veel ja veel. Tegelikult polegi see tunne nii petlik, sest suvi ju kestab, olgugi, et koolijütsid taas õppima asuvad. Esimesed päevad on kindlasti toredad, sest üle hulga aja saadakse taas sõpradega kokku. Edasine oleneb juba igapäevase enese mõtlemisest – kui tähtsaks keegi tarkuste kogumist peab. Muidugi ka lapsevanematest – kui toetavad ja arusaavad nad on ning ka pedagoogidest – kui huvitavalt nad oma õppeainet lasteni viia suudavad. Toredat uut kooliaastat teile kõigile!

On augustikuu.....Saagi koristamiseni on veel aega ja umbrohugi võib rahule jätta, sest suureks kasvanud porganditelepõõsade pole ta enam teab kui suur vaenlane. Seega jääb mahti aias japeenramaal rahulikumalt ringi vaadata ja nii lillede ilu imetleda kui ka kenade aedviljade üle rõõmu tunda. Kauneid puhkehети igasse koduses!

On augustikuu.....Merevesi on veel piisavalt soe ja liiv ning kividki rannal päikesesoojad. Päevadel on veel pikkust ja öödki on mõnusalt sumedad. Metsarajad ootavad matkajaid ja marjad-seened korjajaid. Mõnusat suve jätku meile kõigile!

ANNE JUNDAS

Kaevandusparki ja Tallinna Lennusadamasse. Ja kui siis veel aega üle jäi, siis korraldasid noored ise mängu Vaivara valla kaunites randades. Siiski oldi valmis looma Kaera-Jaani Mäetagusel ning valmistamata ei jäänud ka etnosussid. Valmis sai ka muusikal teemal „Kuidas me malevas käisime“. Esimest kohta me sellega ei võitnud, aga ise jääme väga rahule.

Peale viimase tööpäeva lõppu võeti aega, et kohtuda Vaivara vallavanem Heiki Lutsuga, et anda talle üle tänukaart selle eest, et õpilasmalev meie vallas lõpuks teoks sai. Noored avaldasid soovi, et see võiks saada traditsiooniks.

Alutaguse Õpilasmalev 2013 Vaivara rühm tänab Vaivara vallavolikogu, Vaivara vallavalitsust, PRIAT ja Kirderanniku Koostöökoogu rahalise toetuse eest!

Armas Vaivara valla noor, loodetavasti tekkis Sul selle ülevaate põhjal huvi ja kandideerid ka ise tulevikus malevasse, et saada töötamise kogemus, leida uusi sõpru, veeta lõbusalt aega ja teenida natuke taskuraha!

Alutaguse ÕM 2013 Vaivara rühma nimel

TRIIN TARENDI

 <http://album.vaivaravald.ee> > Noored

istutamiseks lõhkuda suured augud.

Härraste uhke villa ehitati mere ja parki oma ürgoruga läbiva kärestikulise Utria (Kaasik-) oja läheduses. Looduse ilu on siin sõnult kirjeldamatult: kõrgelt kaldalt vaadatuna mere avar veeväli põhjas, läänes siinsamas sügav org kohiseva oja, joa ja kunagiste mererõõvlite koobastega liivakivikallastel. Peale selle on siin veel põlispuud, mis kunagi moodustasid vanade eestlaste püha hiie. (Kahest siin olnud ohvrikivist vedas Meriküla mõisnik W. Gendt juba varem ühe oma aeda, kus see praegu tuntud on „sohvakivi“ nime all, teine, nn „Kalevipoja liisukivi“ on sõja ajal kaotsi läinud).

Mere kallal kindlustati tugeva raudkivist müüri, siia ehitati ka sadam kitsa raudteeharuga, mis viis üles villani. Oja joa keskele tehti samuti raudkivistest kunstlik saar. Ülevälpool viis ojast üle sild, mis võimaldas ühendust oja vasakul kaldal oleva mõisaosaga.

Park uhkete sissesõiduvärvade ja puisteedega, kõnniteede ning lillepeenardega hoiti eeskujulikus korras ja tol ajal oli teatud päevil avatud Jõesuu ja Meriküla suvitajatele, kes aastast aastasse aitasid suurendada ettevõtte varandusi. „Mon plaisir“ (plesir) – nii nimetasid suvitajad selle üleöö rikastunud kapitalisti mugavat parkmõisat kõlava prantsuskeelse nimega. (Mon plaisir tähendab eestikeelses tõlkes: minu lõbu, lõbusus.)

(Järgneb)

Riigiküla karjäär korda

Endine Riigiküla karjäär asub Vaivara vallale kuuluval Tornimäe külas. Liiva on sealt kaevandatud alates 1960-ndatest ja lõpetatud 1980-ndate aastate alguses. Liiva kasutati nii ehituses, kui ka ehitusmaterjalide tootmises.

Riigiküla karjäär tehakse korda. Foto: ALAR TASA

Peale karjääri sulgemist kasutasid seda ala ümberkaudsete aiandusühistuste liikmed, samuti lähipiirkonna ja Narva linna elanikud aastaringseks puhkamiseks või sportimiseks. Kaevandamise lõpetamisega sinna õiget veesilma ei tekkinud, kuna kaevesügavus ei olnud suur ja ka uue metsa kasvuks pinnas ei olnud sobilik.

Aastate möödudes hakkas endine kaeveala vähehaaval kinni kasvama, soostuma ja võsastuma. Eriti kiiresti hakkas soisel alal kasvama pilliroog ja teised sootaimed, mis tekitas kevad-suve perioodil seal tuleohtliku olukorra, samuti selle ümbruses kasvavale ilusale männimetsale. Võimalik tule levik metsaalale nõudis valla poolt igal aastal kulutusi endise kaeveala ümber tuletõkkeriba tegemiseks. Ka järsud karjääri nõlvad olid ohtlikud. Siin pidi midagi ette võtma ja vald tellis 2008. aastal Riigiküla karjääri arengukava, et realiseerida sellel alal võimalikke tegevusi.

Tellitud arengukavas toodi välja kolm eesmärki, millest meile sobis kolmas. Seal oli öeldud, et ala võetakse kasutusele puhkemajanduslikuks tegevuseks, kasutades ühtlasi ära kaevandamata jäänud liivavarud karjäärina olnud alal. Riigiküla puhul on tegemist varasemalt kaevandatud alaga, kus OÜ Inseneribüroo Steiger viis läbi kõik ettenähtud geoloogilised uuringud.

Aasta tagasi pöördus ehitusfirma Nordecon AS taotlusega kaevandusloa kooskõlastamiseks Vaivara Vallavalitsuse poole, et seal karjäär taas avada. Nüüd on asi nii kaugel, et kõik kooskõlastused on saadud ja vastavad omavahelised lepingud on sõlmitud. Juulist peale alustas ehitusfirma Nordecon AS ettevalmistustöödega liiva kaevandamiseks ja juuli keskel müüdi esimesed tonnid liiva tarbijatele. Kokku on seal planeeritud kaevandada ca 160 tuhat m3 liiva ja seda mahtu saaks realiseerida 3-4 aasta jooksul. Maaala rendiraha toob lisa ka valla eelarvesse.

Pärast liivavaru ammandamist kaevandamisega rikutud maa korrastatakse – tekib korrastatud tehiseveekogu, rajatakse õige kaldega karjäärinõlvad. Puistangud mäeeraldise teenindusmaal teisaldatakse, likvideeritakse kõik kaevandusega seotud rajatised ning karjääri nõlvad kaetakse ladustatud kasvukihiga. See kõik toimub loa andja määratud tingimuste kohaselt selleks koostatud projekti järgi.

Loodame, et kõik ülaltoodud plaanid realiseeruvad ja meie valda lisandub tulevikus veel üks korrastatud paik, kus ümbruskonna ja miks mitte ka kaugemalt tulnud rahvas saaks meeleolukalt ja turvaliselt veeta oma vaba aega.

JÜRI KIIK

Valla metsandusspetsialist keskkonnakaitseinspektori ülesannetes

Zinaida Kotova 90

Vaivara valla teenetemärgiga autasustatud Zinaida Kotova sai 3. augustil 90 aastaseks. Juubeliüritusel Olgina Rahvamajas oli palju tema õpilasi, juubilarid käisid õnnitlemas ka vallavanem Heiki Lutsi ja vallavalitsuse liiget Jüri Kiiat. Palusime juubilarist rääkida Lidia Klišinal, kes on Zinaida Kotova kauaaegne sõbratar.

Kui kaua Te juba Zinaida Kotovat tunnete ja kuidas te temaga tutvusite?

Tunnen Zinaidat alates 1963. aastast. Kui meie siia elama kolisime, elas tema juba Vana-Olginas ja töötas algkoolis õpetajana. Kuni uut koolimaja ehitati, asus kool väikeses majas. Mina töötasin siis raamatukogus ja olin koolis sage külaline, nii me temaga tuttavaks saimegi. Hiljem saime Olginas korterid uude majja ja lausa ühte sissekäiku. Käisime siis koos klubis ja laulsime laulukooris, alles hiljuti loobus ta laulukooris käimisest.

Palju aastaid ta koolis töötas ja millal hakkas pensionipõlve nautima?

Koolis töötas Zinaida alates 1947. aastast ja pensionile läks, kui sai 55 aastaseks. Samas jätkas ta veel tööd kuni algkooli sulgemiseni, kui lapsi jäi vähemaks ja nad asusid õppima Narva. Zinaida oli veel raamatupidamises asendustöötaja ja ka dispetšer.

Milline inimene Zinaida on ja millised on Teie eredamad muljed temast?

Kõige eredamad muljed on seotud tema pedagoogitööga, see, kui aupaklikult ta suhtles oma õpilastega. Koolis austati ja armastati teda. Oma iseloomult on ta rahulik inimene, väga kohusetundlik ja nõuab seda ka teistelt. Tal on palju oskusi ja koolis korraldas ta mitmete ringide tööd.

Zinaida on heatahtlik ja abivalmis, tore sõbratar. Ka meie lapsed sõbrustasid omavahel. Sündinud on ta Kingisepa rajoonis. Nende peres oli kolm tütart ja kolm poega. Üks tema õdedest suri juba enne sõda.

Sõja ajal viidi nad kodukülalt ära Soome, kus ema laste juurest teadmata kuhu kohe ära viidi. Soomes elas neil küll vanaema, kes aga selleks ajaks, kui nemand sinna jõudsid, oli juba surnud. Kaks venda sattusid oletatavasti Rootsi, aga hiljem pole nendest midagi kuulda olnud. Nii jäi Zinaida koos õe ja väikese vennaga, kes oli kõigest nelja

Olgina perearsti vastuvõturuumide taassünd

Selle aasta juulikuus toimus Olgina perearsti vastuvõturuumide taassünd – ruumide põrandaid katab parkett, kabinettide seintel särab vastu värske tapeet, uuenduskuuri läbisid nii elektrijuhtimist, kui ka tualettruum. Tänu uutele akendele minnakse talvele vastu rahulikuma südamega.

Juba üheksateist aastat Olgina rahva tervise eest hoolitsenud perearst Marina Frisova sõnul on inimesed muutustega väga rahul. „Peale remonti tullakse siia nagu ekskursioonile,“ rääkis Frisova, lisades, et kauaoodatud remont sai tehtud väga õigeaegselt. „Nõudmised perearstikeskustele on muutunud ja seetõttu on mitmeid ka suletud. Selline saatus oleks võinud tabada ka Olgina vastuvõturuumi,“ sõnas Frisova, kelle sõnul tuleb tal praegusel ajal vastu võtta keskmiselt 15 patsienti päevas.

Ka remonditöid juhtinud KA Vaiko Aktsiaseltsi haldusjuhi Aare Objarteli sõnul kasutavad Olgina elanikud sealse perearsti teenust agaralt. Eriti tänuulikeks patsientideks on vanurid, kel pole võimalik sõita Narva

kuune, kui ema ära viidi, Soome elama.

Pärast sõda ei lubatud neil millegipärast kodukanti tagasi pöörduda, vaid viidi Kalinini oblastisse turvast töötama. Kuna Zinaida oli enne sõda lõpetanud 10 klassi, sai ta tööle arveametnikuna.

Kui lõpuks luba saadi, pöördusid nad tagasi kodukanti. Siin tehti talle ettepanek, hakata algklasside õpetajaks ja minna ka ise kaugõppes edasi õppima. Ta astus Gatšina

Zinaida Kotova. Foto: ERAKOGU

Pedagoogilisse Instituuti, õppis ise, õpetas lapsi ja lõpetaski kaugõppes instituudi. Kasvatas üles poja, pojapoja ja pojatütred ja nüüd rõõmustab juba lapselapselaste edusammude üle.

Kui jätta sundtöökohad kõrvale, siis võib öelda, et alates kooli lõpetamisest kuni pensionileminekuni töötas Zinaida Vaivaras õpetajana. Huvitav oleks teada, kui palju lapsi on ta lugema, kirjutama ja oma eluteed leidma õpetanud?

ALAR TASA
TATJANA FEDORENKO

Perearst Marina Frisova võib nüüd uhkusega oma valdusi näidata. Foto: ALAR TASA

arsti juurde.

„Kuna linnadega võrreldes on Olginas arsti juurde siiski väiksemad järjekorrad, siis saab doktor patsiendile ka rohkem aega eraldada, seega võib öelda, et sealne perearsti vastuvõtukabinet toimib oma olemuselt ka sotsiaalalatusena,“ muheles Objartel, kelle sõnul näitavad uued, värskest remonditud ruumid otseselt Vaivara valla suhtumist oma elanikesse. Samas on see ka selge sõnum seal töötavale arstile, et Vaivara vallas hinnatakse tema panust elanike tervishoidu kõrgelt.

ALAR TASA

Meedy Hielo 85

Meedy aias Perjatsil kasvab palju väga ilusaid lilli ja miljonivaatena paistavad talle kätte kõik kolm Sinimäge. 24. augustil oli selles aias palju külalisi, sest Meedy pidas oma 85 sünnipäeva.

Meedy on päikese lemmik- nimelt on ta igal tema sünnipäeval kohal olnud, nii ka seekord. Oli palju kauneid sõnu ja veelgi rohkem kuumi kallistusi. Meedy ise on kunagi öelnud, et pikk jutt ei anna midagi, näita korrale ette ja kõik ongi selge. See

Juubilar Meedy Hielo. Foto: ALAR TASA

oli öeldud küll tema meelistegevuse – käsitöö kohta, aga arvan, et need sõnad on sobilikud alati ja kõikjal.

Oleme Meedy Hielo tegemistel silma peal hoidnud ja oma leheveergudelgi temast aeg-ajalt juttu teinud. Seepärast olen kindel, et tegu on inimesega, keda Vaivara mail kõik tunnevad. Samas on Meedy palju mälestusi oma kodukandist ja nii leppisimegi temaga kokku lähitulevikus taas kohtuda.

Täna aga soovime proua Meedyd palju õnne, jätkuvalt päikest, tugevat tervist ja armastust! Aitäh, Meedy, et Sa meil olemas oled!

ANNE JUNDAS

Info sotsiaalosakonnalt

Tuletame meelde, et Vaivara vallavalitsus maksab koolitoetust igale päevases õppevormis alg-, põhi- või keskharidust omandavale kuni 21-aastasele õpilasele 64 eurot. Avaldusi võetakse vastu augustis ja septembris.

Tasuta sõidu kaartide taotlusi võtame vastu alates augustikuust. Neile, kes ei ole tagastanud sotsiaalosakonnale kiipkaarti, maksab uue väljastamine 5 eurot.

Küsimustega palume pöörduda sotsiaalosakonda tel 3929014 (hoolekandetoetaja ja lastekaitse spetsialist) või 3929015 (sotsiaalosakonna juhataja).

Vaivara Sinimägede Sihtasutus ootab toetuse taotlusi

2012. aastal maksis Vaivara Sinimägede Sihtasutus eramajade renoveerimise toetuseks 9242 eurot.

Sinkohal meenutame mõningaid toetuse saamise põhitõdesid. Toetuse suurus ühe elamumaa kinnistu kohta on kuni 50% tehtud tööde kuludest, kuid mitte rohkem kui 639 eurot aastas. Maksimaalne toetuse suurus läbi aastate on kuni 1917 eurot ühe elamumaa kinnistu kohta. Toetataval objektil peavad olema täidetud Vaivara valla õigusaktides esitatud nõuded, sh heakorra-, koerte- ja kasside pidamisel peavad olema täidetud Ehitusseadusest tulenevad nõuded (projekt, ehitusluba) ning muudest õigusaktidest tulenevad nõuded. Toetust ei maksta uuselamutele ja abihoonetele, mille ehitusluba on väljastatud hiljem kui 01.01.2000.a.

Täpsemalt saab sihtasutuse poolt pakutavast võimalustest lugeda veebis www.vaivara.ee minnes majanduse alajaotusesse või kontakteerudes telefonil 56474552. Kindlasti konsulteerige, et vältida vigu toetuse taotlemisel!

VIKKA MADRE
Vaivara Sinimägede Sihtasutuse juhataja

OPERATIIVTEATED

VARGUS

Auvere küla. Ajavahemikul 16.-19. august varastati Auvere külas ettevõtte kinnisel maa-alalt võtmetekomplekt, ketas- ja kaabliõõkur. Kahju on 350 eurot.

PÖLENGUD

Olgina alevik. 9. augustil kella 19.23 ajal kustutasid päästjad Olgina alevikus Männiku tänava ühekordses tühjas hoones põlenud prahi. Samast majast tuli uuesti suitsu 10. augustil kella 18.11 ajal. Päästjad kustutasid põlengu.

Olgina alevik. 18. augustil 02.38 ajal kustutasid Olgina alevikus Narva maantee tänaval põleva sõiduauto. **Vaivara küla.** 22. augustil kella 00.26 ajal kustutasid päästjad Vaivara külas Raadtee tänaval põlenud mahajäetud hoonet. Päästjate sündmuskohale jõudes oli maja katus juba leekides. Tulekahju tekkepõhjus on selgitamisel.

LIIKLUSÕNETUSED

Udria küla. 9. augustil kell 18.23 teatati häirekeskusele liiklusõnnetusest Udria külas Auvere ristmikul, kus oli veok teelt välja sõitnud. Päästjad andsid ühe kannatanu üle meedikutele. Veoki üks kütusepaakidest lekkis. Päästjad pumpasid suurema osa selles paagis olnud kütusest ümber ning katsid mahavoolanud kütuse absorbendiga. Reostusest teavitati keskkonnainspektsiooni ja juhtum anti üle politseile.

LÕHKEKEHAD

* 9. augustil tegid demineerijad kahjutuks **Auvere metsast** leitud kolm 81 mm miinipildujamiini ja 76 mm mürsu.

* 16. augustil tehti kahjutuks **Sinimäelt** leitud 82 mm miinipilduja miin.

* 21. augustil tehti kahjutuks **Sirgalast** leitud 13 mürsku.

Kõik lõhkekehad on alati ohtlikud ja mitte mingil juhul ei tohi neid puudutada või ise transportida. Vähegi kahtlase eseme leidmisel tuleb koheselt helistada numbril 112, sest hiljem võib leid või selle asukoht ununeda. Demineerijad vaatavad leitud eseme üle ja võtavad vastu vajalikud otsused.

Tulge vanavanemate päeva tähistama!

Vanavanemate päeva tähistame sel aastal 14. septembril väljasõiduga Kukruse polaarmõisa.

Sel päeval saab uudistada mõisa ja kuulata baltisakslaste rollist Eestis, proovida vana aja rõivaid ja tutvuda Sannikovi maa polaaretkega.

Buss väljub kell 10.00 Olginast ja teeb peatusi vastavalt eelregistreerimisele. Vanavanematel palume registreerida end ja anda teada peatuste soovist kas Olgina rahvamajas, Sinimäe või Vaivara raamatukogus hiljemalt 12. septembril.

Vaivara Huvikeskus

7. septembril tutvume Utria-Meriküla-Riigiküla militaarpärandiga

Käesolev aasta on pärandiaasta ja sel puhul pakume võimalust laupäeval, 7. septembril osaleda ringsõidul.

Alustame Sinimäelt Utriasse. Käime taastatud Utria Vabadussõja ausamba juures, et kuulata Vabadussõja Utria dessandi lugu.

Edasi kõnnime endisesse Kotšnevi parki ja paljastame ka Mummasaare nimeloo. Peatume Teise Maailmasõja Meriküla dessandi mälestusmärgi juures.

Sõidame läbi Narva-Jõesuu ja pajatame Riigiküla Vabadussõja ausambast. Tagasiteel vaatame üle sõjas hävinud Peeterriiti kiriku koha ja möödume Laagnast, kus oli Karl XII viimane peatuspaik enne Narva lahingut.

Retke algusaeg täpsustub augustikuu lõpul, kuid soovijatel palume kindlasti registreerida end hiljemalt 5. septembriks telefonil 56474552 või ivika.maidre@vaivara.ee

Päikeselisel päeval Peeterriistil

Narva linna orienteerumishuvilised inimesed on sel suvel korraldanud regulaarselt orienteerumispäevakuid ja kuna Vaivara vald oma kauni maastikuga on käe-jala ulatuses, siis on loomulik, et osa neist päevakutest toimub ka meie vallas.

Peeterriistil oli stardipaik Sulev ja Raim Sarve külalislahke kodutalu juures ja nii sai lisaks orienteerumisele ära proovitud ka kõisrada järsaku kohal, mis ei pakkunud huvi mitte ainult lastele, vaid ka täiskasvanutele.

Raim omakorda näitas huvi üles orienteerumisspordi vastu ja sai metsas kõik kontrollpunktid

Finišisse jõuab Raim Sarv.

Pärast võistlust vaadatakse oma liikumine kaardil kriitilise pilguga üle. Foto: 2x ANNE JUNDAS

edukalt läbitud.

Sulev aga tutvustas huvilistele oma väikest koduloomuseumi ja nii mõnigi noorem inimene nägi talutöödel kasutusel olnud riistapuid esimest korda ja ise poleks küll osanud nende otstarvet välja mõelda. Nii et põnev oli nii suurte kui väikeste ja tavapärase kojukiirustamist peale võistlust seekord ei olnud.

Aitäh lahkele pererahvale kena õhtupooliku eest Peeterriistil!

ANNE JUNDAS

Avatud Vabariigi noorte poolt korraldatud Lõimumispäevad

23. - 25. juulini toimus Otepää vallas Sokka puhkekeskuses huvitav üritus – grupp initsiatiivikaid noori korraldas lõimumisteemalisi suvepäevi, kust võttis osa 20 eesti ja vene rahvusest noort Tartumaalt, Ida-Virumaalt ja Harjumaalt. Vaivara vallast osalesid neil päevadel Tom Maksimov ja Oliver Objartel.

Lõimumispäevade raames käisid töö ja vile käsikäes – kohaletulnud noored võtsid aktiivselt osa aruteludest inimõiguste ja rahvusvahemuste teemadel, võistlesid sportmängudes ja mis peamine, suhtlesid omavahel ja keel ei olnud seejuures takistuseks – korraldustiimi meeldivaks üllatuseks valdasid venekesed osalejad piisavalt eesti keelt, et kõigest osa võtta.

Suvepäevade teisema külje pealt võib esile tuua esimesel päeval toimunud Gustav Libliku ja Sergei Metlevi loengut inimõiguste teemadel, kus vesteldi noortega, tutvustati neile põhilisi inimõigusi ja toodi elulisi näited inimõiguste rikkumisest nii Eestis kui välismaal. Samuti tutvustasid Liblik ja Metlev noortele võimalusi, kuidas osaleda rahvusvahelisel filmikonkursil „Revolutsioon Algab Sinu Filmiga“.

Suvepäevade teine päev, 24. juuli oli pühendatud filmimaailma tundmaõppimisele. Selles abistasid noori Kinobussist (www.kinobuss.ee) kohale sõitnud Rasmus Merivoo ja Kristin Kalamees, kes olid lahkelt nõus noori abistama. Tulemusena valmisid kaks toredat filmiklippi, mille olid algusest lõpuni kokku pannud suvepäevadest osavõtjad. Sõigisest saab filmiklippe vaadata ka SA Unitase kodulehel.

Vaivara valla piirkonnapolitseinik Nikolai Pustenko võtab kodanikke vastu vallamajas aadressil Sinimäe, Pargi 2.

Vastuvõtu ajad:

Paaritel nädalatel kolmapäeval kell 18.00-19.00

Paarispäevadel kolmapäeval kell 10.00-11.00

Kontakt: 337 2537

Vanatäre XVII maalaat toimub laupäeval, 5. oktoobril algusega kell 10.00.

Info tel: 556 33317.

MEIE HULGAST ON LAHKUNUD

VICTOR PETROV

SÜGAV KAASTUNNE OMASTELE

August Vaivara ja lähiümbruse ajaloo

05.08.1923. aastal toimus Narva-Jõesuu Pimedas pargis Viru-Ingeri laulupidu.

06.08.1923. aastal sündis Narva lähedal tulevane soomepoiss Woldemar Selke, kes enne Soome minekut töötas politseinikuna. Soomes õppis ta Rajajoel ja Taavetis ja teenis Soomes madrusena. Eesti Kaitsejõududes teenis välja kaprali auastme. Tema sõjamehe tee Soomes kestis natuke üle aasta ja 19.08.1944 tuli ette võtta tee Eestimaale ning siin kaovad ka andmed tema edasise elukäigu kohta.

06.08.1938. aastal lendas Leningradi poolt reisi alustanud õhupall üle Vaivara Püsi poole, kus maandus kuhugi metsa. Päeva jooksul püüdsid kohalikud elanikud seda üles leida, aga ei õnnestunud.

14.08.1913. aastal sündis Narvas viuldajast imelaps Hubert Anton (1935. aastast Aumere). Oma muusikalise algariduse sai isa käest ja juba 10 aastana esitas J. Brahmsi viiulikontserdi. Edasi jätkas õpinguid Tallinna Konservatooriumis ja hiljem Londonis. Temast sai Tallinna ja Helsingi Sümfooniaorkestri viuldaja ja sõja ajal õnnestus tal pääseda Saksamaale, kus töötas Müncheni Rahvusteatri ja Baieri Raadio orkestri, 1950-1961. aastail oli aga Columbias Bogota Sümfooniaorkestri kontsertmeister. Suri Münchenis 14.02.1976. aastal.

Siia on huvitav lisada, et samal päeval kümme aastat varem sündis viuldajast imelaps ka Lüganuse mail, kelleks oli Robert Peenemaa.

16.08.1888. aastal sündis Narvas vioolamängija Adolf Udrik, kes sai muusikalised algteadmised Narva Muusikakoolis, jätkas õpinguid Peterburi Konservatooriumis viiulit õppides. Hilisem tee on viinud orkestritesse ja koolides õpetajana Venemaa eri paigus. 1932. aastal tuli tagasi Eestisse ja töötas Vanemuise teatris ja Tartu Kõrgemas Muusikakoolis (praegune Elleri kool) ning 1942. aastal alustas tegevust Tallinnas Estonia teatris, kus töötas surmani 23.03.1949. aastal.

17.08.1863. aastal pühitseti Vaivara koguduse õpetaja pastor Fr. Scholvini poolt sisse Meriküla väike puust luteriusu kirik, mida rahvasuus kutsuti „Metsakabeliks“ (Waldkapelle). Ehitajaks oli Narva raehärra William Gendt. Kirikus oli 150 kohta (huvitav, et kandis nime väike) ja tegutses 1915. aastani Vaivara abikirikuna. Praeguseks on sellel alles sammaldunud vundament. Siia võib juurde lisada, et Waldkapelle oriel leidis suviti kasutamist siinkandis puhanud Eesti heliloojate ja orelimängijate hulgas, eriti tihti andis siin kontserte helilooja Miina Härma.

24.08.1918. aastal sündis Narvas tulevane soomepoiss Karl Kuusk, kes sepana läks 1943. aastal Soome ja alustas teenistust kohalikus mereväes madrusena. Sõjatee lõppes 19.08.1944 ja tuli ette võtta tee Eestisse, teel aga õnnestus põgeneda Rootsi ja siit edasi Argentiinasse, kus möödus tema edasine elutee.

28.08.1928. aastal sündis Narva lähedal pedagoog ja kirjandusteadlane Paul Laan. **31.08.1928. aastal** sündis Vaivara kandi kodu-uuriija Raimond Seppar, kes oli kohaliku ajaloo jäädvustaja ja ta oli üks paremaid II maailmasõja sündmuste meenutajaid tavaelaniku, põgeniku ja sündmuste nägija silmade läbi. Tema teeneid kasutasin Saksa sõjaväekalmistute ja lahingukohtade tuvastamisel, millest oli palju abi Saksa Sõjahaudade Hooldeliidu töötajatel.

Augustis 1983. aastal valmistusin Telšai sõjaväelaagris eksamiteks, et saada kätte jalaväeohvitseri pabereid. Lõpuks õnnestuski kuu lõpuks vormistada eru vanemleitnandi paberid.

Sir ARTHUR

